

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON 10
KANTONALNI SUD U LIVNU

Broj: 68 0 Rs 079835 24 Rsž
Livno, 27.11.2024. godine

Kantonalni sud u Livnu u vijeću sastavljenom od sudaca, Sofije Vrdoljak kao predsjednika vijeća, Ozrenke Vidačak i Aide Bajrektarević kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja M.K. sin S. iz ..., zastupan po Emiru R. Karača, odvjetniku iz Sarajeva, protiv tuženog Kanton 10/Hercegbosanska županija, Žalbeno vijeće Vlade HBŽ, Livno, radi poništenja rješenja i isplate, odlučujući o žalbi tuženika protiv presude Općinskog suda u Livnu br. 68 0 Rs 079835 23 Rs od 30.04.2024. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 27.11.2024. godine donio je slijedeću

P R E S U D U

Žalba tuženika se uvažava i prvostupanjska presuda pod točkom I. i II. izreke kojom je usvojen tužbeni zahtjev tužitelja pa se poništava rješenje o plaći broj: ... od 03.04.2023. godine i rješenje Žalbenog vijeća Vlade HBŽ broj: ... od 29.08.2023. godine, te je dužan tuženik isplatiti tužitelju na manje isplaćene plaće, za razdoblje od 01.03.2023. godine do 30.09.2023. godine novčani iznos od 5.620,28 KM, kao iznos obračunate bruto razlike na plaću tužitelja, od čega na doprinose MIO/PIO tuženik je dužna uplatiti u korist Fonda MIO/PIO i zdravstvenog osiguranja iznos od 1.742,29 KM, a tužitelju isplatiti neto iznos od 3.490,19 KM sa zakonskom zateznom kamatom počevši od podnošenja tužbe do isplate, a sve u roku od 30 dana, **preinačava** tako da se taj tužbeni zahtjev u cijelosti odbija, kao i odluka o troškovima postupka pod točkom III. izreke tako da je tužitelj dužan naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 3.240,00 KM umjesto da tuženik naknadi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 5.819,16 KM.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom usvojen je tužbeni zahtjev tužitelja pa se poništava rješenje o plaći broj: ... od 03.04.2023. godine i rješenje Žalbenog vijeća Vlade HBŽ broj: ... od 29.08.2023. godine, te je dužan tuženik isplatiti tužitelju na manje isplaćene plaće, za razdoblje od 01.03.2023. godine do 30.09.2023. godine novčani iznos od 5.620,28 KM, kao iznos obračunate bruto razlike na plaću tužitelja, od čega na doprinose MIO/PIO tuženik je dužna uplatiti u korist Fonda MIO/PIO i zdravstvenog osiguranja iznos od 1.742,29 KM, a tužitelju isplatiti neto iznos od 3.490,19 KM sa zakonskom zateznom kamatom počevši od podnošenja tužbe do isplate, a sve u roku od 30 dana.

Istom presudom dužan je tuženik platiti tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 5.819,16 KM, u roku od 30 dana.

Protiv navedene presude pravovremeno je izjavio žalbu tuženik koji žalbom pobija presudu iz svih žalbenih razloga navedenih u čl. 208. ZPP-a predlažući da se žalba uvaži, pobijana presuda preinači tako da se odbije u cijelosti tužbeni zahtjev tužitelja ili da se ista ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak i odluku.

Tužitelj je podnio odgovor na žalbu.

Ispitujući pobijanu presudu u granicama žalbenih razloga i u granicama članka 221. ZPP-a sud je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga.

Žalba tuženika je utemeljena.

Tužitelj navodi u tužbi i tijekom postupka da je u radnom odnosu kod tuženika i Ministarstvo znanosti, prosvjete, kulture i športa HBŽ Livno je donijelo dva rješenja i to rješenje broj: ... od 03.04.2023. godine kojim se raspoređuje na radno mjesto stručni savjetnik za znanost i visoko obrazovanje u Ministarstvu znanosti, prosvjete, kulture i športa HBŽ i rješenje o plaći, isti broj i datum, ... od 03.04.2023. godine. Tužitelj dalje navodi da mu je tuženik isplaćivao plaće za utuženi period od 01.03.2023. godine do 30.09.2023. godine po navedenom rješenju o plaći od 03.04.2023. godine. Protiv navedenog rješenja o plaći od 03.04.2023. godine je izjavio žalbu i žalbu je tuženik odbio rješenjem broj: ... od 29.08.2023. godine. Budući da navedeno rješenje o plaći od 03.04.2023. godine nije moglo stupiti na snagu danom donošenja, isto nije sukladno čl. 28. st. 5. Zakona o državnim službenicima i namještenicima u tijelima državne službe u Hercegbosanskoj županiji kojim je propisano da žalba odlaže izvršenje rješenja tako da se ista ne mogu primijeniti, a navedeno rješenje kojim je utvrđeno pravo na plaću je vezano za navedeno rješenje o raspoređivanju protiv kojeg je izjavio žalbu, pa kako mu je tuženik za utuženi period tj. za period od 01.03.2023. godine do 30.09.2023. godine obračunavao plaću po koeficijentu 4,10 umjesto po ranijem utvrđenom koeficijentu 5,70, što je dovelo do razlike u visini plaće, to tužbenim zahtjevom traži da se poništi rješenje o plaći broj: ... od 03.04.2023. godine i rješenje Žalbenog vijeća Vlade HBŽ broj: ... od 29.08.2023. godine, te da mu tuženik isplati na ime na manje isplaćene plaće, za razdoblje od 01.03.2023. godine do 30.09.2023. godine novčani iznos od 5.620,28 KM, kao iznos obračunate bruto razlike na plaću tužitelja, od čega na doprinose MIO/PIO tuženik je dužna uplatiti u korist Fonda MIO/PIO i zdravstvenog osiguranja iznos od 1.742,29 KM, a tužitelju isplatiti neto iznos od 3.490,19 KM sa zakonskom zateznom kamatom počevši od podnošenja tužbe do isplate, te da mu naknadi troškove parničnog postupka, a sve u roku od 30 dana.

Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka osporava osnovanost tužbenog zahtjeva, te navodi da je pobijano rješenje o plaći, čije poništenje tužitelj traži, broj: ... od 03.04.2023. godine doneseno sukladno odredbama čl. 6., čl. 20., čl. 21. i čl. 43. Zakona o plaćama i naknadama, protiv istog je tužitelj izjavio žalbu i žalba mu je odbijena rješenjem Žalbenog vijeća Vlade HBŽ broj: ... od 29.08.2023. godine. Tužitelj je raspoređen na odgovarajuće radno mjesto u skladu sa zakonskim i podzakonskim aktima te mu je u skladu sa istim određen i koeficijent za radno mjesto na koje je raspoređen zbog čega se ne radi o nezakonitim radnjama rukovoditelja tijela uprave. Dalje navodi da je Rješenjem Kantonalnog suda u Livnu broj: 10 0 U 006072 23 UŽ

od 14.07.2023. godine odbijena žalba tužitelja za zaštitu prava i sloboda pojedinaca zajamčenih Ustavom, a povrijeđena radnjom službene odnosno odgovorne osobe, a u obrazloženju rješenja sud je naveo da se ne radi o nezakonitoj radnji Ministarstva znanosti, prosvjete, kulture i športa HBŽ, jer iz rješenja broj: ... od 03.04.2023. godine proizlazi da je tijelo uprave dana 02.06.2022. godine podnijelo Agenciji zahtjev za raspisivanje natječaja za pomoćnika ministra za prosvjetu i znanost, Agencija je provela natječajnu proceduru i po tom natječaju je izabran M.T., a ne tužitelj.

Budući da je tužitelj obavljao dužnost pomoćnika ministra za prosvjetu i znanost unutar Ministarstva sve do trenutka okončanja zakonito provedene natječajne procedure za radno mjesto pomoćnika ministra za prosvjetu i znanost na koje je imenovan M.T., to je tuženik, nakon okončanja natječajne procedure, tužitelju riješio status na način da je isti raspoređen na radno mjesto Stručni savjetnik za znanost i visoko obrazovanje u Ministarstvu znanosti, prosvjete, kulture i športa sa danom 03.04.2023. godine i od tada tužitelju ne pripada koeficijent od 5,70 već mu pripada za obračun plaće koeficijent u iznosu od 4,10, pa predlaže da se odbije u cijelosti tužbeni zahtjev tužitelja, kao neosnovan.

Iz stanja spisa tj. provedenih dokaza proizlazi kao nesporna činjenica da je Ministarstvo znanosti, prosvjete, kulture i športa HBŽ sukladno čl. 117. Zakona o državnim službenicima i namještenicima u tijelima državne službe u HBŽ (Narodne novine HBŽ broj: 1/14, 5/16, 1/22 i 10/22) podnijelo Agenciji za državnu službu F BiH, Odjeljenje Livno dana 02.06.2022. godine zahtjev za popunjavanjem radnog mjesta rukovodećeg državnog službenika – pomoćnika ministra za prosvjetu i znanost u Sektoru prosvjete, znanosti pri Ministarstvu na mandatno razdoblje od pet godina i nakon okončanja natječajne procedure Ministarstvo je donijelo Rješenje o postavljenju M. T. na poziciju pomoćnika ministra za prosvjetu i znanost na mandatno razdoblje od pet godina broj: ... od 12.08.2022. godine, o čemu je tužitelju dostavljena obavijest broj: ... od 12.08.2022. godine i tužitelj je na navedenu obavijest podnio žalbu Odboru državne službe za žalbu koja je Rješenjem broj: ... od 06.03.2022. godine odbila žalbu tužitelja kao neosnovanu.

Nesporna je činjenica da je tužitelj sve do okončanja natječajne procedure obavljao dužnost pomoćnika ministra za prosvjetu i znanost sa pripadajućim koeficijentom za obračun plaće u iznosu od 5,70.

Nakon okončanja natječajne procedure tuženik je sukladno čl. 117. navedenog Zakona donio Rješenje broj: ... od 03.04.2023. godine kojim je tužitelj kao državni službenik raspoređen na radno mjesto Stručni savjetnik za znanost i visoko obrazovanje u Ministarstvu znanosti, prosvjete, kulture i športa sa danom 03.04.2023. godine, te se isti razvrstava u IX. platni razred i utvrđuje mu se vrijednost koeficijenta za obračun plaće u iznosu od 4,10. Isto tako nesporna je činjenica da je tuženik pod istim brojem i istog dana donio i rješenje o plaći kojim se razvrstava u IX. platni razred i utvrđuje mu se vrijednost koeficijenta za obračun plaće u iznosu od 4,10, te se ovo Rješenje za način obračuna i isplate plaće ima primjenjivati od 03.04.2023. godine, a Rješenje broj ... od 26.08.2022. godine, koje glasi na tužitelja stavlja se van snage. Protiv navedenog rješenja tužitelj je izjavio žalbu Žalbenom vijeću Vlade HBŽ i žalba mu je odbijena rješenjem broj: ... od 29.08.2023. godine.

Navedeno rješenje o plaći broj: ... od 03.04.2023. godine je konačno i pravomoćno jer je navedenim rješenjem Žalbenog vijeća Vlade HBŽ broj: ... od 29.08.2023. godine žalba tužitelja odbijena, a čije poništenje tužitelj traži predmetnom tužbom i tužbenim zahtjevom je doneseno sukladno odredbama čl. 6. Zakona o plaćama i naknadama korisnika proračuna HBŽ (Narodne novine HBŽ broj 8/22) kojim su određeni elementi za utvrđivanje osnovne plaće, odredbama čl. 20. st. 1. kojim je propisano da državni službenik u tijelima državne službe Županije ima pravo na plaću koja odgovara radnom mjestu na koje je državni službenik postavljen, te sukladno odredbama čl. 21. kojim su određeni platni razredi i koeficijenti za državne službenike, dakle isto je zakonito i pravilno.

Nesporna je činjenica da je tužitelj izjavio žalbu i protiv naprijed navedenog rješenja broj: ... od 03.04.2023. godine kojim je tužitelj raspoređen na radno mjesto Stručni savjetnik za znanost i visoko obrazovanje u Ministarstvu znanosti, prosvjete, kulture i športa sa danom 03.04.2023. godine, a iz navoda odgovora na žalbu tužitelja, kao i žalbenih navoda tuženika, proizlazi kao nesporna činjenica da je ta žalba tužitelja odbijena rješenjem Žalbenog vijeća Vlade HBŽ broj: ... od 25.04.2024. godine.

Budući da je nesporna činjenica, a što proizlazi iz provedenih dokaza, da je tužitelj nakon okončanja natječajne procedure navedenim rješenjem tuženika broj: ... od 03.04.2023. godine, sukladno čl. 117. Zakona o državnim službenicima i namještenicima u tijelima državne službe u HBŽ kao državni službenik raspoređen na radno mjesto Stručni savjetnik za znanost i visoko obrazovanje u Ministarstvu znanosti, prosvjete, kulture i športa sa danom 03.04.2023. godine, navedeno rješenje je postalo konačno i pravomoćno, te se isti razvrstava u IX. platni razred i utvrđuje mu se vrijednost koeficijenta za obračun plaće u iznosu od 4,10, a isto tako nesporna je činjenica da je tuženik pod istim brojem i istog dana donio i rješenje o plaći, isto je konačno i pravomoćno, kojim se tužitelj razvrstava u IX. platni razred i utvrđuje mu se vrijednost koeficijenta za obračun plaće u iznosu od 4,10, te mu je po ovom rješenju, koje se primjenjuje od 03.04.2023. godine, obračunavana i isplaćivana plaća u utuženom razdoblju od 01.03.2023. godine pa do 30.09.2023. godine, navedeno rješenje o plaći je zakonito i pravilno, stoga je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti neosnovan, to je, s obzirom na naprijed navedeno, valjalo žalbu tuženika uvažiti i prvostupanjsku presudu preinačiti na način da se tužbeni zahtjev tužitelja kojim traži da se poništi rješenje o plaći broj: ... od 03.04.2023. godine i rješenje Žalbenog vijeća Vlade HBŽ broj: ... od 29.08.2023. godine, te da mu tuženik isplati na manje isplaćene plaće, za razdoblje od 01.03.2023. godine do 30.09.2023. godine novčani iznos od 5.620,28 KM, kao iznos obračunate bruto razlike na plaću tužitelja, od čega na doprinose MIO/PIO tuženik je dužna uplatiti u korist Fonda MIO/PIO i zdravstvenog osiguranja iznos od 1.742,29 KM, a tužitelju isplatiti neto iznos od 3.490,19 KM sa zakonskom zateznom kamatom počevši od podnošenja tužbe do isplate, u cijelosti odbija, kao neosnovan, a kako je to navedeno u izreci ove presude, jer je prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo.

Odluku o troškovima postupka ovaj sud je donio primjenom članka 397. stavak 2. ZPP-a prema kojem je dužan kad preinači odluku protiv koje je podnijet pravni lijek odlučiti o troškovima cijelog postupka. Ukupni troškovi tuženika iznose 3.240,00 KM, a isti obuhvaćaju troškove sastava odgovora na tužbu, zastupanje tuženog po županijskom javnom pravobranitelju na pripremnom ročištu i ročištu glavne rasprave, sve u iznosu od po 1.080,00 KM.

Budući da ukupni troškovi tuženog iznose 3.240,00 KM, to je valjalo žalbu tuženika u odnosu na odluku o troškovima postupka uvažiti i prvostupanjsku presudu u tom dijelu preinačiti na način da je tužitelj dužan, temeljem čl. 386. stavak 1. ZPP-a u svezi sa čl. 395. ZPP-a, naknaditi tuženiku troškove postupka u iznosu od 3.240,00 KM, a kako je to navedeno u izreci ove presude.

Radi iznijetog, a na temelju čl. 229. točka 4. ZPP-a sud je odlučio kao u izreci presude.

*Predsjednik vijeća:
Sofija Vrdoljak*